

SUBA TA TUPIYA.

(NERE ADISKIDE ITZ NEURLARI GAZTE FELIPE KASAL OTEGI-KOARI)

Maiz ziralarik alkar
 gana arrimatzen,
 etziran biyak beti
 gozoro konpontzen;
 subak esaten zion
 —¿zertan aiz tupiya,
 gañean zertan jartzen
 dirak ipurdiya?
 ¿zertan ago or beti
 zinzillik nere zai,
 gora bidea zertan
 uzten ez nauk lasai?
 i berotu eziñik
 dek nere biziya,
 tonto-tzar tripa aundi
 trakets itsusiya.—
 Tupiyak:—¿i zertako
 aiz nigabe suba?
 ¿kedarrak erretzeko?
 ¿gaintzeko izuba?
 ire izaera dek
 egun bererako,
 indarrak aitzen zaizkik

beti gaberako;
 or egoteaiz gero
 muzkilki austuba,
 aldamenean lotan
 dekala katuba;
 ni berriz non goizean
 ala arratsean,
 beti zintzo egoten
 bai nauk laratzean;
 nere tripak mantentzen
 baitik familiya,
 ik berriz egurretan
 ondatu dek iya:—
 eta ala zirala
 tripan tupiyari
 emanik bein kolpe bat
 jarri zuten eri,
 eta urrengo surtan
 zanean berotu,
 eritasun artatik
zart oso zan lertu;
 eta tripako saldak
 joanik su gañera,
 suba itzali ta ill
 zan tupiya bera.

. . . . .
 Gizonari gertatzen
 zaigu ori bera,
 alkarren kontra minki
 maiz leyatzen gera;
 eta ustez gogorren
 noiz geran arkitzen,
 igual gaitu *fu* aize
 char batenak iltzen.

RAMON ARTOLA.

